CZĘŚĆ LIII — № 31. ROK 27 — (1856.)

TYGODNIK
PETERSBURSKI.
GAZETA URZĘDOWA
KRÓLESTWA POLSKIEGO.

Wychodzi we WTORKI i PIĄTKI. Preuumerata przyjmuje się pod adresem do Wydawcy Tygodnika w Petersburgu, lub do Expedycyi Gazet Petersburskiego Pocztamtu, nadto we wszystkich Pocztowych urzędach w Cesarstwie i Krolestwie.

Cena ROCZNA w Rossyi z pocztą a w Stolicy, z noszeniem do mieszkań, 15 rubli; POŁROCZNA 8 rubli srebrem.

PIĄTEK, 27 Kwietnia / 9 Maja.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

PETERSBURG, 26 Kwietnia / 8 Maja.

Z BOŻEJ DOPOMAGAJĄCEJ ŁASKI

MY, ALEXANDER DRUGI,

CESARZ I SAMOWŁADCA

WSZECH-ROSSYJSKI,

Moskiewski, Kijowski, Władimirski, Nowgorodski, Car Kazański, Car Astrachański, Car (Król) Polski, Car Syberyjski, Car Chersonezu-Tauryckiego, Pan Pskowski i Wielki Xiążę Smoleński, Litewski, Wołyński, Podolski i Finlandski, Xiążę Estlandski, Liflandski, Kurlandski i Semigalski, Samogitski, Białostocki, Korelski, Twerski, Jugorski, Permski, Wiatski, Bołgarski i innych; Pan i Wielki Xiążę Nowogrodu ziemi Nizowskiej, Czernihowski, Riazański, Połocki, Rostowski, Jarosławski, Biełozierski, Udorski, Obdorski, Kondyjski, Witebski, Mścisławski i całej Północnej Krainy, Władca i Pan Iwierskiej, Kartalińskiej, Gruzyjskiej i Kabardyńskiej ziemi i Ormiańskiej prowincyi, Czerkaskich i Gorskich Xiążąt i innych Dziedziczny Pan i Władca, Następca Norwegski, Hercog Schleswig-Holsteiński, Stormarnski, Ditmarseński i Oldenburgski i tak dalej, i tak dalej, i tak dalej. Czynimy wiadomo niniejszém, że w skutek wzajemnego zgodzenia się między Nami i NN. Cesarzem Austryi, Królem Węgier i Czech, Cesarzem Francuzów, Królową Połączonych Królestw Wielkiej Brytanii i Irlandyi, Królem Prussyi, Królem Sardynii z jednej, i N. Cesarzem Ottomanów, z drugiej strony, Pełnomocnicy Nasi zawarli i podpisali w Paryżu 18 (30) Marca bieżącego roku Konwencyą we względzie ciaśnin Dardanellów i Bosforu, które dosłownie brzmi jak następuje:

W Imię Boga Wszechmogącego.

NN. Cesarz Wszech Rossyj, Cesarz Austryi, Cesarz Francuzów, Królowa Połączonych Królestw Wielkiej Brytanii i Irlandyi, Król Prussyi, którzy podpisali Konwencyą 13 Lipca 1841 roku i N. Król Sardynii, pragnąc wspólnie oznaczyć swoje jednomyślne postanowienie zastosowania się do starożytnego prawidła Cesarstwa Ottomańskiego, skutkiem którego ciaśniny Dardanelle i Bosfor są zamknięte dla cudzoziemskich wojennych okrętów i statków, dopokąd Porta pozostaje w pokoju.

NN. Monarchowie z jednej, a N. Sułtan z drugiej strony uchwalili ponowić Konwencyą, zawartą w Londynie 13 Lipca 1841 roku, z niektóremi w szczegółach tylko zmianami, bynajmniej nie naruszającemi pierwotnych jej zasad.

Skutkiem tego NN. Monarchowie wyznaczyli na Swych w tym celu Pełnomocników, jako-to:

N. Cesarz Wszech Rossyj, Hrabię Alexego Orłow, Swego Jenerała-Adjutanta, Jenerała Jazdy, (dalsze tytuły jak w № poprzedzającym).

i Barona Filippa Brunnow, Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego przy Związku Niemieckim i przy J. K. W. Wielkim Xięciu Hesskim, (toż.)

N. Cesarz Austryi hrabię Karola-Ferdynanda Buol-Schauenstein, (toż.)

i Barona Józefa-Alexandra von Hübner, (toż.)

N. Cesarz Francuzów hrabię Alexandra Colonna-Walewskiego, (toż.)

i Barona Franciszka-Adolfa de Bourqueney, (toż.)

N. Królowa Połączonych Królestw Wielkiej Brytanii i Irlandyi, Wielce-Zacnego hrabię Jerzego-Wilhelma-Fryderyka of Clarendon barona Hyde of Hindon, (toż.)

i Wielce-Zacnego barona Henryka-Ryczarda-Karola Cowley, (toż.)

N. Król Prussyi, barona Othona-Teodora von Manteuffel, (toż.)

i Hrabię Maxymiljana-Fryderyka-Karola-Franciszka von Hatzfeld-Wildenburg-Schoenstein, (toż.)

N. Król Sardynii, hrabię Kamilla Benso de Cavour, (toż.)

i Margrabię Salwatora de Villa-Marina, (toż.)

a N. Cesarz Ottomanów, Mohammeda Emin-Aali-paszę, (toż.)

i Mehemmeda-Dżemil-Beya, (toż.)

Którzy, po wymianie swoich Pełnomocnictw, jakowe znalezione zostały opatrzonemi w należyte formy, uchwalili artykuły następujące:

Atrykuł 1. N. Sułtan z jednej strony, oświadcza, że ma mocne postanowienie zachować na przyszłość zasadę, niezmiennie uznawaną jako starożytne prawidło Jego Cesarstwa, i w moc którego było po wszystkie czasy zabraniano okrętom wojennym obcych Mocarstw wchodzić w ciaśniny Dardanellów i Bosforu, i że dopokąd Porta zostaje w pokoju, N. Sułtan nie ma wpuścić żadnego cudzoziemskiego okrętu w pomienione ciaśniny.

A NN. Cesarz Wszech Rossyj, Cesarz Austryi, Cesarz Francuzów, Królowa Połączonych Królestw Wielkiej Brytanii i Irlandyi, Król Prussyi i Król Sardynii z drugiej strony, zobowiązują się szanować to postanowienie Sułtana i stosować się do wyżej wyłożonej zasady.

Art. 2. Sułtan zachowuje Sobie, jak dotąd było, wydawać firmany na przejście lekkich, pod wojenną banderą statków, jakie będą, według dotychczasowego zwyczaju używane do służby Poselstw sprzyjaźnionych z Portą Mocarstw.

Art. 3. Takież wyłączenie stosuje się do lekkich, pod wojenną banderą statków, które każde z umawiających się Mocarstw ma prawo utrzymywać w ujściach Dunaju dla zapewnienia wypełnienia postanowień o swobodnej żegludze po tej rzece, a których liczba nie ma przechodzić dwóch dla każdego z Mocarstw.

Art. 4. Niniejsza Konwencya, załączona do Traktatu ogólnego, podpisanego w dniu dzisiejszym w Paryżu, będzie zaratyfikowana a Ratyfikacye wymienione w przeciągu czterech tygodni, lub rychlej, jeżeli możność pozwoli.

W dowod czego Pełnomocnicy Wysokich umawiających się Mocarstw niniejszy Traktat podpisali i stwierdzili pieczęciami herbów swoich.

W Paryżu, dnia 30 Marca 1856 roku.

Podpisali: Orłow.—Brunnow.—Buol-Schauenstein.—Hübner. — Walewski. — Bourqueney. — Clarendon. — Cowley. — Manteufel. — Hatzfeld. — Cavour. — Villa-Marina. — Aali. — Mehemmed-Dżemil.

W skutek czego, po należytém rozważeniu tej Konwencyi, przyjęliśmy ja za dobrą, utwierdziliśmy i zaratyfikowali, jakoż niniejszém za dobrą przyjmujemy, utwierdzamy i ratyfikujemy w całkowitej jej treści, obiecując Cesarskiém słowem Naszém za Nas, Dziedziców i Następców Naszych, że wszystko w tej Konwencyi postanowione, zachowane i pełnione będzie nienaruszenie. Na zaręczenie czego tę Naszą Cesarską Ratyfikacyą, Własnoręcznie podpisawszy, rozkazaliśmy stwierdzić Naszą pieczęcią Stanu. Dan w Sankt-Petersburgu, Kwietnia 3 dnia, lata od Narodzenia Chrystusa Pana tysiąc ośmset pięćdziesiąt szóstego, Panowania Naszego drugiego.

Na oryginale własną J. C. Mości ręką podpisano:

ALEXANDER.

Kontrassygnował Kanclerz Państwa Hrabia *Nesselrode.*

Z BOŻEJ DOPOMAGAJĄCEJ ŁASKI

MY, ALEXANDER DRUGI,

CESARZ I SAMOWŁADCA

WSZECH-ROSSYJSKI,

Moskiewski, Kijowski, Władimirski, Nowgorodski, Car Kazański, Car Astrachański, Car (Król) Polski, Car Syberyjski, Car Chersonezu-Taurycкiego, Pan Pskowski i Wielki Xiążę Smoleński, Litewski, Wołyński, Podolski i Finlandski, Xiążę Estlandski, Liflandski, Kurlandski i Semigalski, Samogitski, Białostocki, Korelski, Twerski, Jugorski, Permski, Wiatski, Bołgarski i innych; Pan i Wielki Xiążę Nowogrodu ziemi Nizowskiej, Czernihowski, Riazański, Połocki, Rostowski, Jarosławski, Biełozierski, Udorski, Obdoski, Kondyjski, Witebski, Mścisławski i całej Północnej Krainy, Władca i Pan Iwierskiej, Kartalińskiej, Gruzyjskiej i Kabardyńskiej ziemi i Ormiańskiej prowincyi, Czerkaskich i Gorskich Xiążąt i innych Dziedziczny Pan i Władca, Następca Norwegski, Hercog Schleswig-Holsteiński, Stormarnski, Ditmarseński i Oldenburgski i tak dalej, i tak dalej, i tak dalej. Czynimy wiadomo niniejszém, iż w skutek wzajemnego zgodzenia się między Nami i N. Cesarzem Ottomanów, wzajemni Pełnomocnicy Nasi zawarli i podpisali w Paryżu 18 (30) Marca bieżącego roku Konwencyą o statkach wojennych, które Rossya i Turcya będą utrzymywały na morzu Czarném. Konwencya ta dosłownie brzmi jak następuje:

W Imię Boga Wszechmogącego.

N. Cesarz Wszech Rossyj i N. Sułtan, biorąc na uwagę zasadę neutralności morza Czarnego, postanowioną we wstępnej Ugodzie (préliminaires), która weszła do Protokołu № 1, podpisanego w Paryżu dnia 25 Lutego bieżącego roku i pragnąc, w skutek tego, oznaczyć za wspólném porozumieniem się liczbę i siłę lekkich statków, które zachowują Sobie utrzymywać na Czarném morzu dla służby nadbrzeżnej, postanowili zawrzeć osobną na ten cel Konwencyą i dla tego wyznaczyli:

N. Cesarz Wszech Rossyj, Hrabię Alexego Orłow, Swego Jenerała-Adjutanta, Jenerała Jazdy, (tytuł całkowity, jak w № poprzedzającym) i Barona Filippa Brunnow, (toż.)

a N. Cesarz Ottomanów, Mohammed-Emin-Aali-paszę, Wielkiego Wezyra Cesarstwa Ottomańskiego, (toż.) i Mehemmed-Dżemil-Beya, (toż.)

Którzy, po wymianie swoich Pełnomocnictw, jakowe znalezione zostały opatrzonemi w należyte formy, postanowili artykuły następujące:

Artykuł 1. Wysokie umawiające się strony wzajemnie zobowiązują się nie mieć na morzu Czarném innych statków wojennych, prócz tych, których liczba, siła i wymiary, oznaczone są jak następuje:

Art. 2. Wysokie umawiające się strony zastrzegają Sobie prawo utrzymywać w pomienioném morzu każda po sześć statków, od 50 metrów długości ponad wodą, podejmujących niewięcej nad 800 tonn, i po cztery lekkie statki pa-

rowe lub żaglowe, podejmujące niewięcej nad dwieście tonn każdy.

Art. 3. Niniejsza Konwencya, załączona do ogólnego Traktatu, podpisanego w dniu dzisiejszym w Paryżu, będzie zaratyfikowana i Ratyfikacye jej będą wymienione w ciągu czterech tygodni, lub rychlej, jeżeli możność pozwoli.

W dowod czego, Pełnomocnicy Wysokich umawiających się Mocarstw podpisali niniejszy Traktat i stwierdzili takowy pieczęciami herbów swoich.

W Paryżu, dnia 30 Marca 1856 roku.

Podpisali: Orłow. — Brunnow. — Aali. — Mehemmed-Dżemil.

W skutek tego, po należytem rozważeniu tej Konwencyi, uznaliśmy ją za dobrą, utwierdziliśmy i zaratyfikowali, jakoż niniejszém za dobrą przyjmujemy, utwierdzamy i ratyfikujemy w całkowitej jej treści, obiecując Cesarskiém Naszém Słowem za Nas, Dziedziców i Następców Naszych, że wszystko w tej Konwencyi postanowione, zachowane i pełnione będzie nienaruszenie. Na zaręczenie czego, My tę Naszą Cesarską Ratyfikacyą Własnoręcznie podpisawszy, Rozkazaliśmy stwierdzić Naszą pieczęcią Stanu. Dan w S.-Petersburgu, Kwietnia trzeciego dnia, lata od Narodzenia Chrystusa Pana tysiąc ośmset pięćdziesiąt szóstego, Panowania Naszego drugiego.

Na oryginale własną J. C. Mości ręką podpisano:

ALEXANDER.

Kontrassygnował Kanclerz Państwa Hrabia *Nesselrode.*

Z BOŻEJ DOPOMAGAJĄCEJ ŁASKI

MY, ALEXANDER DRUGI,

CESARZ I SAMOWLADCA

WSZECH-ROSSYJSKI,

Moskiewski, Kijowski, Władimirski, Nowgorodski, Car Kazański, Car Astrachański, Car (Król) Polski, Car Syberyjski, Car Chersonezu-Tauryckiego, Pan Pskowski i Wielki Xiążę Smoleński, Litewski, Wołyński, Podolski i Finlandski, Xiążę Estlandski, Liflandski, Kurlandski i Semigalski, Samogitski, Białostocki, Korelski, Twerski, Jugorski, Permski, Wiatski, Bołgarski i innych; Pan i Wielki Xiążę Nowogrodu ziemi Nizowskiej, Czernihowski, Riazański, Połocki, Rostowski, Jarosławski, Biełozierski, Udorski, Obdorski, Kondyjski, Witebski, Mścisławski i całej Północnej Krainy, Władca i Pan Iwierskiej, Kartalińskiej, Gruzyjskiej i Kabardyńskiej ziemi i Ormiańskiej prowincyi, Czerkaskich i Gorskich Xiążąt i innych Dziedziczny Pan i Władca, Następca Norwegski, Hercog Schleswig-Holsteiński, Stormarnski, Ditmarseński i Oldenburgski i tak dalej, i tak dalej, i tak dalej. Czynimy wiadomo niniejszém, że w skutek wzajemnego zgodzenia się między Nami i NN. Cesarzem Francuzów i Królową Połączonych Królestw Wielkiej Brytanii i Irlandyi, Pełnomocnicy Nasi zawarli i podpisali w Paryżu, 18 (30) Marca bieżącego 1856 roku Konwencyą, tyczącą się wysp Aland'skich, której treść dosłownie jest następująca:

W Imię Boga Wszechmogącego.

N. Cesarz Wszech Rossyj, N. Cesarz Francuzów i N. Królowa Połączonych Królestw Wielkiej Brytanii i Irlandyi, pragnąc rozciągnąć na morze Baltyckie tę zgodę, która tak szczęśliwie została między Niemi przywrócona na Wschodzie, i utrwalić przez to dobrodziejstwa powszechnego pokoju, postanowili zawrzeć Konwencyą i ku temu wyznaczyli:

N. Cesarz Wszech Rossyj, Hrabię Alexego Orłow, Swego Jenerała-Adjutanta Jenerała Jazdy, (dalsze tytuły jak w № poprzedzającym.)

i Barona Filippa Brunnow, (tož.)

N. Cesarz Francuzów, hrabię Alexandra Colonna-Walewskiego, (tož.)

i Barona Franciszka-Adolfa de Bourqueney, (tož.)

a N. Królowa Połączonych Królestw Wielkiej Brytanii i Irlandyi, Wielce-Zacnego hrabię Jerzego-Wilhelma-Fryderyka of Clarendon barona Hyde of Hindon, (tož.)

i Wielce-Zacnego barona Henryka-Ryczarda-Karola Cowley, (tož.)

Którzy, po wymianie Pełnomocnictw swoich, jakowe znalezione zostały opatrzonemi w należyte formy, uchwalili artykuły następujące:

Artykuł 1. N. Cesarz Wszech Rossyj, stosownie do życzenia, wyrażonego Mu przez NN. Cesarza Francuzów i Królowę Połączonych Królestw Wielkiej Brytanii i Irlandyi, oświadcza, że wyspy Aland'skie nie będą fortyfikowane i że na nich nie będzie utrzymywany ani urządzany żaden zakład wojenny ani morski.

Art. 2. Niniejsza Konwencya, załączona do ogólnego Traktatu, podpisanego w dniu dzisiejszym w Paryżu, będzie zaratyfikowana i Ratyfikacye wymienione w przeciągu czterech tygodni, lub rychlej, jeżeli możność pozwoli.

W dowod czego Pełnomocnicy Wysokich umawiających się Mocarstw podpisali niniejszy Traktat i takowy stwierdzili pieczęciami herbów swoich.

W Paryżu, dnia 30 Marca 1856 roku.

Podpisali: Orłow. — Brunnow. — A. Walewski. — Bourqueney. — Clarendon. — Cowley.

W skutek tego, po należytém rozważeniu tej Konwencyi, uznaliśmy ją za dobrą, utwierdziliśmy i zaratyfikowali, jakoż niniejszém za dobrą przyjmujemy, utwierdzamy i ratyfikujemy w całkowitej jej treści, obiecując Cesarskiém Naszém Słowem za Nas, Dziedziców i Następców Naszych, że wszystko w tej Konwencyi postanowione, zachowane i pełnione będzie nienaruszenie. Na zaręczenie czego, My tę Naszą Cesarską Ratyfikacyą Własnoręcznie podpisawszy, Rozkazaliśmy stwierdzić Naszą pieczęcią Stanu. Dan w S.-Petersburgu, Kwietnia trzeciego dnia, lata od Narodzenia Chrystusa Pana tysiąc ośmset pięćdziesiąt szóstego, Panowania Naszego drugiego.

Na oryginale własną J. C. Mości ręką podpisano:

ALEXANDER.

Kontrassygnował Kanclerz Państwa Hrabia *Nesselrode.*

NOWINY DWORU.

W przeszłą Niedzielę, 22 Kwietnia, vice-hrabia *Jonghe d'Ardoie*, Minister-Rezydent Króla Jmci Belgów i hrabia *de Borchgrave d'Alléna*, Sekretarz Poselstwa Belgijskiego, mieli zaszczyt być przedstawionemi J. C. Wysokości W. X. Alexandrze Józefownie.

We Wtorek, 24 Kwietnia, vice-hrabia *Jonghe d'Ardoie*, Minister-Rezydent Króla Jmci Belgów i hrabia *de Borchgrave d'Alléna*, Sekretarz Poselstwa Belgijskiego, mieli zaszczyt być przedstawionymi J. C. Wysokości W. X. Alexandrze Piotrównie.

Przez Rozkazy dzienne Cesarskie w Wydziale Wojskowości, z dnia 19 Kwietnia, podwyższeni zostali, za odznaczającą się służbę, do rangi Jenerał-majora, Pułkownicy: zostający w polowej pieszej artylleryi, Dowodzca Kałuzkiego Artylleryjskiego garnizonu *Tichanow 1*, Dowodzca takiegoż garnizonu S.-Petersburskiego *Zachwajew*, zostający przy Kijowskim Arsenale *Iwanow 1*, Sztab-Oficer zostający przy fabryce Tulskiej dla opatrywania w wojskach broni *Krohnmann*, Dowodzca byłego Chocimskiego garnizonu *Gzel*; zostający przy Dowodzącym wojskami w Finlandyi rozmieszczonemi Jenerał-major *Grippenberg 1*, mianowany Finlandskim Poczt-Dyrektorem, z pozostaniem w piechocie linijowej; — 20 Kwietnia, mianowani: Dowodzący zapasową brygadą 13 dywizyi pieszej Jenerał-major *Tińkow 2*, Dowodzcą 1 brygady 10 dywizyi pieszej; zostający przy Sztabie J. C. Mości Jenerał-Inspektora Wydziału Inżenjerów, Pułkownik bataljonu Saperów Gwardyi *Szestakow*, pełniącym obowiązki Inspektora Arsenału i Parków wydziału Inżenjeryi, na miejsce Jenerał-porucznika *Sołomki*, który pozostaje, jak dotąd, Jenerał-Wagenmejstrem Głównego Sztabu J. C. Mości. — 21 Kwietnia, Dowodzca 2 brygady Kaukazskiego linijowego wojska kozaków i Naczelnik Łabińskiej linii, liczący się w jezdzie linijowej Pułkownik *Wojcicki*, za odznaczenie się w bitwach z goralami, został awansowany na Jenerał-majora, z zachowaniem dotychczasowych obowiązków i w jezdzie linijowej.

— Przez Rozkazy dzienne Cesarskie w Wydziale Marynarki 18 Marca, Jego Cesarska Wysokość Wielki Xiążę Alexy Alexandrowicz, mianowany Szefem 27 ekwipażu Flotty;—26 Marca Dowodzca 1 brygady 3 dywizyi Flotty Kont-admirał *Kariakin*, mianowany Kapitanem nad portem Rewelskim; Nadzorca lazaretu Kronstadtskiego, liczący się w Admiralicyi Pułkownik *Kemiecki*, zostaje uwolniony od służby, dla słabości zdrowia z rangą Jenerał-majora.

— Przez Rozkazy dzienne Cesarskie w Wydziale służby Cywilnej, z dnia 1 Kwietnia, na własną prośbę został uwolniony od urzędu Rządzca (Правитель) Kancellaryi Wileńskiego Wojennego, Grodzieńskiego i Kowieńskiego Jenerał-Gubernatora, Kurator Wileńskiego szpitalu «Sawicz» Radzca Stanu *Białocki*; — 3 Kwietnia, za wysługę lat podwyższeni zostali do rangi Radzców Stanu, Radzcy Kollegijalni: pełniący obowiązki Dyrektora Gymnazyum Słuckiego *Łubkin*, i Dyrektorowie Szkół Rabinów: Wileńskiej *Pawłowski* i Żytomirskiej *Kowalewski*; — 4 Kwietnia, otrzymuje dymissyą na własną prośbę Gubernijalny Kontroler Kowieński, Radzca Stanu *Okuniew*.

Reskrypta Cesarskie.

I.

Na Imię Jej Cesarskiej Wysokości Wielkiej Xiężny Heleny Pawłówny.

Wasza Cesarska Wysokości. Zpokrewniwszy się duszą i sercem z nową Ojczyzną Waszą, Rossyą, nieprzestawaliście być przykładem wysokich cnot i żeńskiej zasługi, zarządzając zakładami wychowania i dobroczynności, orędownictwu waszemu poufanemi. Popęd Wasz ku dobru publicznemu przejawił się w pełni swojej wśród minionej już dziś ciężkiej chwili proby, z powodu wybuchnienia ostatniej wojny. Stosownie do Waszej myśli ustanowione zostało przez nieodżałowanego Rodzica Mojego Towarzystwo Siostr Miłosierdzia Podniesienia Krzyża świętego, które, pod Waszym kierunkiem, dało dowody tak rzadkiego poświęcenia się i położyło tak wiele istotnych zasług, ku uldze cierpień chorych i rannych wojowników. Przez Was wywołane zostały znaczne ofiary i zabrawszy się do tego dzieła z miłością chrześciańską, nietylko rozrządzaliście temi ofiarami z właściwą Wam przezornością, aleście z niezmordowaną pilnością baczyli, iżby wszystko dochodziło według przeznaczenia. Wzniosłe są i piękne dzieła Wasze: przez Was nie jedna łza była otarta, zagojona nie jedna rana, pocieszona i zaopatrzona nie jedna rodzina! W Waszem własném sercu i w błogosławieństwach które się wzniosą za Was do Tronu Najwyższego, znajdziecie najlepszą dla siebie nagrodę; ale na Mnie leży serdeczny obowiązek, który teraz wypełniam, wyrażając Wam najszczerszą wdzięczność za Wasze chwalebne i niezapomniane trudy. Znając Mój dobry, oddany Mi narod, Ja przekonany jestem, że wszyscy i każdy, podzielą ze Mną Moje uczucia i powtorzą w swych sercach te wyrazy wdzięczności, za dzieło pożytku, dobra i miłości chrześciańskiej.

Na oryginale własną Jego Cesarskiej Mości ręką napisano:

Z duszy wam oddany

ALEXANDER.

S.-Petersburg, 15 Kwietnia 1856 roku.

II.

Na imię byłego Prezesa Rady Państwa, Jenerał-Adjutanta Xięcia Czernyszewa.

Xiąże Alexandrze synu Jana. Przychylając się do najpoddaniejszej prośby waszej o uwolnienie was, z powodu zwątlonego zdrowia, od zajmowanych przez was urzędów, Ja, przy tém zdarzeniu, poczytuję Sobie za obowiązek wyrazić wam Moją serdeczną wdzięczność za waszę przykładną pięćdziesiąt-czteroletnią służbę Tronowi i Ojczyznie. W ciągu tak długiego służbowego zawodu zarządzając, przez dwadzieścia pięć lat Ministerstwem Wojny i następnie, zajmując

najwyższą w Państwie posadę Prezesa Rady Państwa i Komitetu Ministrów, oddaliście wiele pożytecznych zasług, które pozostaną nieodłącznemi od wiecznotrwałych i sławnych wspomnień naszej ojczyzny. Używając stale nieograniczonej ufności Cesarza Alexandra I, nieodżałowanego Rodzica Mojego i Mojej, poświęciliście wszystkie chwile waszego życia, pełnieniu ważnych, wkładanych na was obowiązków, i, jak się wyraził Cesarz Mikołaj I, służyliście Rossyi «*w wierze i prawdzie.*» W pełni oceniając wasze zasługi, i chowając rzetelny szacunek ku wysokim waszym przymiotom, Ja jedynie na własne wasze żądanie uwolniłem was od dotychczasowych waszych urzędów, szczerze życząc, iżby zdrowie wasze polepszyło się i pozostaję w zupełném przekonaniu, że za odzyskaniem przez was sił, będę zawsze miał w was najpożyteczniejszego spółpracownika w oczekujących Mię trudach i usiłowaniach ku dobru naszej ukochanej ojczyzny; w dowodzie zaś osobliwej Mojej ku wam łaski, najmiłościwiej nadaję wam ozdobiony bryljantami wizerunek z wyobrażeniem nieodżałowanego Rodzica i Mojem, dla noszenia w pętlicy na wstędze orderu św. Andrzeja.

Pozostaję ku wam nazawsze niezmiennie przychylnym.

Na oryginale własną J. C. Mości ręką podpisano:

ALEXANDER.

S-Petersburg, 17 Kwietnia 1856 roku.

—

Przez Dyplomat Cesarski z dnia 15 Kwietnia, Najłaskawiej mianowany kawalerem orderu Orła Białego, Jenerał-Adjutant, Jenerał-porucznik *Katienin.*

— Na przedstawienie Ministra Skarbu o trudnościach spotykanych ku zaopatrzeniu Mohylewskiej gubernii potrzebną ilością wódki, i na Zdanie Komitetu PP. Ministrów, N. Cesarz Jmć w dniu 20 Marca roku bieżącego Najwyżej raczył rozkazać: dozwolić dzierżawcom Skarbowych czarkowych monopolij, obywatelom, fabrykantom wódki, gospodarzom zakładów szynkowych i dzierżawcom karczem Skarbowych Wydziału Ministerstwa Dóbr Rządowych w gubernii Mohylewskiej, przywozu wódki z gubernij Wielkorossyjskich i nad-Baltyckich, w ciągu bieżącego terminu dzierżawy trunkowej, z zastrzeżeniem, iżby ogólna ilość przywozu, nie przechodziła połowy ilości wódki, potrzebnej na spożycie gubernii Mohylewskiej w roku bieżącym.

NOWINY Z KRYMU.

Jenerał-Adjutant Lüders donosi, że 3 Kwietnia, on i kilku naszych Jenerałów, byli zaproszeni przez Marszałka Pélissier na śniadanie, a następnie na wyścigi konne i karuzel konnych strzelców Afrykańskich.

Przy moście na Czornoj spotkał Jenerał-Adjutanta Lüdersa oficer sztabu jeneralnego z konwojem, przysłanym dla towarzyszenia jemu.

Podczas kiedy nasz Głównodowodzący zbliżał się do Kamiennego mostu, wszczęta była z bateryj francuzkich salwa powitania. Od samego mostu do Głównej kwatery Marszałka, stały dla powitania wojska francuzkie w liczbie 97 bataljonów, 8 szwadronów i 72 dział i były przedstawiane Jenerał-adjutantowi Lüdersowi przez swych korpusowych dowodzców. Za zbliżeniem się do domu zajmowanego przez Marszałka Pelissier, Marszałek, w towarzystwie jenerałów Codrington, La Marmora i swojego Sztabu, spotkał naszego Głównodowodzącego.—Podczas śniadania, Marszałek wniosł toast za zdrowie Xięcia Gorczakowa, który bronił Sewastopola.

Następnie wszyscy udali się na wyścigi. Na rownininie, pod Georgjewskim monasterem, było do 20 biegowych koni, należących do oficerów wojsk cudzoziemskich. Po wyścigach miał miejsce karuzel konnych strzelców Afrykańskich. Z razu około 80 tych jezdzców, zdejmowali dzidami pierścienie i podejmowali pałaszami głowy z tektury, ustawione na ziemi; potém, druga kolej, ze 120 jezdzców, dokonała ewolucye i poruszenia w zemkniętym szyku. Francuzcy konni strzelcy odznaczają się zręczną i śmiałą jazdą, a konie ich szybkością, żywością i zwrotnością. Kilka tysięcy widzów, powiększej części konno, dodawali wiele malowniczości temu wojennemu obrazowi.

5 Kwietnia Jenerał-adjutant Lüders znowu był zaproszony, zrana, na przegląd Francuzkich, a po obiedzie, Angielskich wojsk.

Francuzka Armija, która się popisywała zrana, składała się z trzech korpusów piechoty, jednej zbornej dywizyi jazdy, artylleryi rezerwowej, inżenjeryi i oddziałów służby artylleryjskiej tak polowej, jak i oblężnej.

Korpusy piechoty były dowodzone: 1-szy przez Jenerała Desalles, ze trzech dywizyj pieszych; 2-gi, przez jenerała Camout, (Dowodzącego pod niebytność jenerała Bosquet(, ze czterech, i 3-ci, (rezerwowy), przez jenerała Mac-Mahon, ze trzech dywizyj. Wszystkie pułki, tak linijowe, jak legii zagranicznej i zuawów, są o dwu batāljonach, bataljony mają po sześć kompanij (rot.)

Dywizye piesze miały przy sobie po dwie baterye, każda z sześciu dział; jedne z nich były piesze, drugie z siedzącą na koniach służbą, (batteries montées.)

Dywizya jazdy składała się z jednego szwadronu żandarmów, ze czterech pułków konnych strzelców, (régiments des chasseurs d'Afrique) i ze dwóch pułków kirysyerów. Artylleryi przy dywizyi jazdy nie było.

Rezerwowa artyllerya składała się z 11 bateryj (pieszych, konnych i z konną służbą); w liczbie pieszych bateryj, było kilka gwardyjskich. Prócz tego była jedna baterya górna i jedna rakietowa. W ogóle na popisie było:

Piechoty linijowej	62	bataljony.
——— zuawów.	6	———
Legii Cudzoziemskiej	4	———
Celnych strzelców (стрѣлки).	9	———
Saperów	4	———
Służby artylleryjskiej	5	———
w ogóle. . .	96	bataljonów.
Jazdy: żandarmów	1	szwadron.
—— strzelców konnych	14	———
—— kirysyerów	8	———
Artylleryi, 33 baterye i w nich 198 dział.		

W ogóle: 96 bataljonów, 23 szwadrony i 198 dział.

Na spotkanie, wojska uszykowały się we trzy linije: w pierwszej, zaczynając z prawego skrzydła, stały oddziały artylleryjskiej oblężnej służby, bataljony saperów i piechota wszystkich trzech korpusów, artyllerya, zostająca przy dywizyach, rozmieściła się poza jej środkiem, dywizyjnemi kolumnami. Na linii artylleryi, za lewém skrzydłem pierwszego

korpusu, stały lazaretowe furgony a poza drugim korpusem juczne muły, na posługę rannych i chorych. W trzeciej linii, poza rezerwowym korpusem, znajdowała się rezerwowa artylleryа i dywizya jazdy.

Piechota stała bataljonami w dywizyjnych kolumnach, mając poprzedzie kompanije grenadyerów i celnych strzelców. Bataljony były od siebie na więcej niż dwieście kroków przestrzeni.

Artylleryа, tak zostająca przy dywizyach, jak i rezerwowa, była w dywizyjnych, a jazda w pułkowych szwadronowych kolumnach.

Marszałek Pélissier spotkał Jenerał-adjutanta Lüdersa o 500 kroków od prawego skrzydła Armii. Kiedy obaj Głównodowodzący, w towarzystwie Jenerałów Codrington i La Marmora, z konwojami i orszakami podjechali ku wojskom, byli powitani przez muzykę i komendę: «prezentuj broń.» Wtedy Marszałek Pélissier ustąpił naszemu Głównodowodzącemu pierwsze miejsce.

Po objechaniu pierwszej linii Głównodowodzący przejechali liniją jazdy i rezerwowej artylleryi. Poczém wrócili na prawe skrzydło pierwszej linii.

W miarę jak przejeżdżano mimo wojsk, jedne brały «broń na ramię» dokonywały bataljonami, «przemianę kierunku na lewo» stawiły broń w kozły, i zdjąwszy tornistry odpoczywały.

Ceremonijalnym marszem wojska przeciągały w tymże porządku jak stały, z tą tylko zmianą, że baterye szły rozwiniętym frontem w ściśnionych przerwach.

Po ukończeniu przeglądu Głównodowodzący, ze swemi orszakami, udali się do głownej kwatery armii Angielskiej, na futor Jenerała Brakera, gdzie u Jenerała Codrington był przygotowany obiad, na który byli zaproszeni Dowódzcy dywizyj Francuzkich i Angielskich i wszyscy Rossyjscy Jenerałowie, tudzież Sztab i Ober-Oficerowie, którzy należeli do orszaku Jenerał-adjutanta Lüdersa. Po przedzie domu, zajmowanego przez Angielskiego Głównodowodzącego, stały po obu stronach drogi dwie rozemknięte linije Angielskich huzarów, którzy, za zbliżeniem się Głównodowodzących oddali im honory wojskowe, a stojąca koło domu Sardyńska wojenna muzyka zagrała «Boże zachowaj Cara.»

Przed gankiem, Jenerał-adjutant Lüders, Marszałek Pelissier, Jenerał La Marmora i wszyscy w ich orszaku znajdujący się Francuzcy i Rossyjscy Jenerałowie, zsiedli z konia i byli spotkani przez Jenerała Codrington i sztab jego.

Przed końcem obiadu Jenerał Codrington wstał i zwrócił do obecnych następującą w języku francuzkim przemowę:

«Żałuję mocno, Mościpanowie, że muszę przemawiać do was w języku, w którym nie mogę swobodnie się wyrażać. Przez długi przeciąg czasu mieliśmy przed sobą groźnego przeciwnika, któremu stawić czoło kosztowało nas wiele trudu, usiłowań i ofiar; przeciwnik ten dowiodł, że z nim nie tak łatwa rozprawa, jakeśmy zrazu mniemali. Od tego nieprzyjaciela było wiele do nauczenia się pod względem dyscypliny, męztwa, wytrwałości w boju, nieograniczonego poświęcenia się dla swej powinności. Był on strasznym dla nas wrogiem! Ale dziś, wszyscy pragniemy stać się najlepszemi jego przyjaciołmi. Wnoszę wam, Panowie, tost za zdrowie Jenerała Lüdersa i całej Russkiej Armii: Hurrah, hurrah, hurrah.»

Po obiedzie, Jenerał-adjutant Lüders w towarzystwie Marszałka Pélissier, Jenerałów Codrington i La Marmora, pojechali konno na miejsce popisu armii Angielskiej. Wzdłuż drogi stali w szeregach Szkockie i Gwardyjskie bataljony prezentując broń. Muzyka grała hymn narodowy Ruski. Kiedy Jenerał-adjutant Lüders wyjechał na miejsce popisu, stojąca na przeciwległym końcu artylleryа, dała salwę dwunastu wystrzałami.

W ogóle na popisie było wojsk angielskich: cztery dywizye piechoty linijowej, (z których pierwsza składa się z brygady Gwardyjskiej i brygady wojsk Szkockich), i jedna dywizya lekkiej piechoty. W każdej dywizyi są dwie brygady, złożone z nierównej liczby pułków. Wszystkie pułki składają się z jednego bataljonu o ośmiu kompanijach.

Artylleryа stała oddzielnie od dywizyi w liczbie 12 bateryj polowych pieszych i konnych; nadto na popisie było 14 dział pozycyjnych 18-to-funtowych, zaprzężonych 12 końmi po cztery w rząd.

Na spotkanie wojska angielskie uszykowały się w jednę liniją: piechota w plotonowych kolumnach z prawej strony, a artylleryа rozwiniętym frontem. Na prawém skrzydle wszystkich wojsk stały dwie gwardyjskie bateryе, piesza i konna, potém cała piechota i nakoniec artylleryа polowa i pozycyjna. Chory kapeli w każdej brygadzie były zebrane poza pierwszemi pułkami. Przy przejeździe Głównodowodzącego, muzyka dawała słyszeć wojskowe powitanie.

Podczas ceremonijalnego marszu zrazu szła artylleryа, potém sapery, za nimi piechota plotonami, baterye przechodziły bateryami rozwiniętym frontem.

Po ukończeniu popisu Jenerał-adjutant Lüders oddalił się przeprowadzany szwadronem huzarów angielskich. Przy odjeździe jego dała się słyszeć pożegnalna salwa z angielskich i francuzkich bateryj, która trwała aż do przejechania naszego Głównodowodzącego przez most Kamienny.

Jenerał La Marmora wyraził ubolewanie, że niemógł w tym dniu przedstawić na popis wojsk przez niego dowodzonych, bowiem jedna brygada wojsk Sardyńskich była już większą częścią zabrana na okręty w powrócie do ojczyzny, a reszta wojsk gotowała się do odjazdu i ładowała swoje bagaże.

W ogóle, w ciągu dnia 3 Kwietnia wojskowi wszelkich rang sprzymierzonych Armij okazywali nam wielką grzeczność i gościnność, które stale były przez nich wyrażane i w poprzedzających spotkaniach. *(Ruski Inwalid.)*

O CHOLERZE.

W *Petersburgu*, po 20 Kwietnia pozostało chorych 277 — w ciągu doby zachorow. 59 — wyzdr. 17 — umarło 13 — po 21 Kwietnia pozostało chorych 306.

W ciągu doby zachor. 57 — wyzdr. 14 — umarło 22 — po 22 Kwietnia pozostało chorych 327.

W ciągu doby zachor. 22 — wyzdr. 14 — umarło 23 — po 23 Kwietnia pozostało chorych 312.

W ciągu doby zachor. 24 — wyzdr. 11 — umarło 21 — po 24 Kwietnia pozostało chorych 304.

W ciągu doby zachor. 16 — wyzdr. 7 — umarło 15 — po 25 Kwietnia pozostało chorych 298.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

NOWINY ZE WSCHODU.

Nowiny odebrane że Stambułu w Marsylii noszą datę 17 Kwietnia. Weli-pasza, Gubernator Kandyi, przesłał 18,000 piastrów dla rozdania chorym francuzkim żołnierzom.—Mówią o mianowaniu Kepresly-paszy Posłem w Petersburgu.— W końcu tego miesiąca Marsz. Pélissier spodziewany jest z Krymu do Konstantynopola, a ztamtąd uda się do Francyi.—

Odjazd dywizyj francuzkich będzie się odbywał według porządku numerów; połowa armii Sardyńskiej będzie zabrana na okręty, przed angielską. Gazeta *Presse d'Orient* mówi, że wyprowadzenie armij z Krymu będzie trwało trzy miesiące, a z Turcyi sześć miesięcy. *(P. P.)*

NIEMCY.

AUSTRYA. Hrabia Buol objął swe urzędowanie jako Minister Spraw Zagranicznych 22 Kwietnia.

— Władze Xięztw nad-Dunajskich odebrały od Rządu Austryackiego wiadomość urzędową, że wojska opuszczać będą te Xięztwa stopniowo, tak iż w przeciągu sześciu miesięcy wszystkie zostaną wyprowadzone.

— 24 Kwietnia odbył się uroczysty obrzęd zakładzin kościoła, mającego się zbudować na uwiecznienie pamiątki ocalenia życia Cesarza Jmci od zbrodniczego zamachu. Obecni byli oboje Cesarstwo JJ. Członkowie Rodziny Cesarskiej, Arcybiskupi i Biskupi, znajdujący się na konferencyi w Wiedniu, osoby wyższej Szlachty, Członkowie Ciała dyplomatycznego, Jenerałowie, i t. d. Niezliczone tłumy widzów otaczały zgromadzenie. Cesarz i Cesarzowa siedzieli pod wspaniałym baldachinem. Kamień węgielny, z opisaniem przedmiotu aktu był poświęcony przez Kardynała Arcybiskupa Wiedeńskiego X. Rauscher. NN. Państwo i Członkowie Rodziny rzucili własnemi rękami wapno na kamień, podczas kiedy Arcybiskup skrapiał wodą święconą, ze stosownemi modlitwami i śpiewem, całą przestrzeń mającą się zająć pod kościół. *Te Deum* odśpiewane wśród odgłosu dzwonów i gromu dział zakończyło uroczystość, na którą umyślnie obrano rocznicę małżeństwa NN. Cesarstwa JJ.

— 27 Kwietnia *Te Deum* z powodu zawarcia pokoju będzie odśpiewane we wszystkich kościołach Monarchii Austryackiej.

— Baron von Koller wyznaczony został Reprezentantem Austryi w Kommisyi do uorganizowania Xięztw Mołdawii i Wałachii i w tych dniach wyjedzie do Bucharestu; Pułkownik Głównego Sztabu Kalik wyznaczony jest na delegowanego od Austryi w Kommisyi do wyprowadzenia nowej granicy w Bessarabii.

Wiedeń, 27 Kwietnia. (Tel.) Dowiadujemy się, że Arcyxiążę Ferdynand Maxymiljan, brat Cesarza, uda się do Paryża w przyszłym Czerwcu.

PRUSSY. Flotylla Pruska udaje się na morze Czarne, Poraz to pierwszy bandera Pruska będzie powiewała w ujściach niemieckiej rzeki Dunaju.

— 26 Kwietnia wielka większość Izby Deputowanych dawała obiad dla Prezesa Gabinetu P. Manteuffel z powodu powrotu jego z Paryża.

— Na 4 Maja nakazane są dziękczynne modły z powodu zawarcia pokoju. *(G. P.)*

ANGLIJA.

Królowa wyjedzie na wyspę Wight 10 Maja, zkąd wróci 29 tegoż m. do pałacu Buckingham na swe urodziny a zarazem na obchody, które będą wyprawione z powodu zawarcia pokoju. Dwór zabawi w Londynie do pierwszych dni Czerwca, a potém przeniesie się do Windsor, gdzie będą przyjmowane rozmaite wysokie osoby, zaproszone na wyścigi konne w Ascot.

— W tych dniach zostały przesłane do Wydziału Spraw Wewnętrznych 248 próśb na imię Królowej, opatrzonych w 42,000 podpisów, o wydanie rozkazów, żeby chory muzyki wojskowej nie grywały w Hyde-Park w Niedziele. Te prośby będą przedstawione N. Pani przez Komitet Londyński, utworzony w celu czuwania nad ściślejszém święceniem Niedzieli. Mnóstwo podobnych próśb zostały wprost przesłane Królowej Jmci.

Londyn, 27 Kwietnia, Observer donosi, że jutro będą wymienione urzędowie ratyfikacye traktatu. Traktat sam zostanie odczytany po wszystkich placach publicznych. Zarazem modły dziękczynne odprawione będą po kościołach i rozpoczną się zabawy publiczne.

— Lord Derby zebrał swoich stronników dla naradzenia się z powodu zmiany okoliczności i porażek, odniesionych kolejno w Izbach przez Gabinet. Ze swej strony Lord Palmerston zwołał też do siebie stronników swego zarządu w podobnym celu porozumienia się o tém, co przedsięwziąć wypada.

— Podług *United Sirvice Gazette* wojska angielskie, znajdujące się teraz w Krymie, następnie będą rozporządzone: pułki 9, 17 i 39 odpłyną do Kanady. 62 i 63 do Nowej Szkocyi, 13, 14, 30, 48, 55, 89 i 92 do Gabraltaru, ośm bataljonów do Malty, pułki 3, 4 i 68 do Korfu, 23, 82, 90 i 93 do Indyj Wschodnich. Tamże będą posłane dwa pułki jazdy.

— Na posiedzeniu Dyrekcyi Kompanii Wschodnio-Indyjskiej, uchwalono ofiarować byłemu Wielkorządzcy, lordowi Dalhousie pensyą dożywotnią od 5,000 funtów sterlingów na podziękowanie za przyłączenie do posiadłości Kompanii kilku prowincyj Indyjskich.

Londyn, 29 Kwietnia. Gazeta urzędowa donosi, że ratyfikacye traktatu 30 Marca zostały dziś przez Gabinet odebrane.

Lord Clarendon Izbie Lordów, a Lord Palmerston Izbie Gmin udzielili wczora Traktat, Protokoły i załączenia. Rozprawy w Izbie Lordów wyznaczone są od dziś za tydzień.

Na Izbie Gmin P. Whiteside rozpoczął swą wojnę przeciw Gabinetowi wnioskiem nagany z powodu poddania się Karsu.

Nabożeństwo dziekczynne nakazane jest na przyszłą Niedzielę.

— Wczora miało miejsce liczne zgromadzenie Członków liberalnego stronnictwa u lorda Palmerston; było ich 200. Zgodzono się, że wszystkie odcienie tego stronnictwa połączą się dla wspierania Rządu przeciw wnioskowi P. Whiteside. Zdaje się być rzeczą pewną, że P. Whiteside albo cofnie swoje podanie, albo przynajmniej da mu upaść nie wywołując głosowani.

Tegoż dnia. (Przez telegraf.) Obwieszczenie pokoju odi-

było się dziś, o południu, wśród świetnej processyi, przez hrabię Wielkiego Marszałka, Xięcia Norfolk. Lud tłumnie zgromadzony przyjął to obwieszczenie z okrzykami radości.

Podobnież było przyjęte na obu Izbach wniesienie zawartego Traktatu pokoju.

Wśród tej powszechnej radości Konsolidy znacznie spadły i dziś, 29, stanęły na 92¼. *(P. P.)*

FRANCYA.

W *Monitorze Armii* czytamy: «Cesarz postanowił, że Xiążę Cesarzewicz, syn jego, ma odbierać te same honory wojskowe, jakie są oddawane Cesarzowi i Cesarzowej. Wojska stojące lub przechodzące, za spotkaniem Xięcia, a odwachy, posty i pikiety, mimo których będzie przejeżdżał, mają prezentować broń, bębny bić werbel a trąby grać marsz Cesarski.

— Słychać że Posłem stałym w Petersburgu będzie mianowany Jenerał de La Rue.

— Zdaje się się rzeczą pewną, że Cesarz, po spędzeniu kilku tygodni w Biaritz z Cesarzową, pojedzie w jesieni do Algeru. Chciałby się osobiście przekonać, czy niezbędném jest dalsze utrzymanie w tym kraju systematu wojennego; jest bowiem tego zdania, że nadanie większej rozciągłości zarządowi cywilnemu miałoby najlepsze skutki dla ożywienia kolonizacyi i wewnętrznego rozwoju w Algeryi.

— Pierwszy wyjazd Cesarzowej naznaczony jest na 30 Kwietnia. N. Pani ma się ukazać publicznie poraz pierwszy po połogu w teatrze Odéon, na sztuce P. Ponsard: «Giełda» (la Bourse).

— W tych dniach w Paryżu wyszedł z druku nowy zbiór poezyj Wiktora Hugo «Les Contemplations.» Całe wydanie ze 6,000 exemplarzy, było wykupione w jednym dniu, mimo drogą cenę, bo dwa tomy kosztują 10 franków. Inne wydanie w Bruxelli, w liczbie 2,500 exemplarzy, było też rozebrane w ciągu 24 godzin.

Paryż, 28 Kwietnia. Wczora, o godzinie 3, miało miejsce w hotelu Spraw Zagranicznych, pod Prezydencyą hrabi Walewskiego, uroczyste posiedzenie Kongressu dla wymiany ratyfikacyj Traktatu Paryzkiego.

Pełnomocnicy byli w wielkich kostiumach, jak na posiedzeniu podpisania. Austryą reprezentował P. Hübner, Francyą PP. Walewski i Bourqueney, W. Brytaniją lord Cowley, Prussyą hr. Hatzfeld, Rossyą hr. Orłow i baron Brunnow, Sardyniją Margr. de Villa Marina, Turcyą Aali-pasza i Mehemmed-Dżemil-bey.

Od godziny 10 rannej PP. Sekretarze Poselstw byli się zebrali w hotelu Ministerstwa dla odczytania i sprawdzenia zgodności exemplarzy ratyfikacyj.

Pełnomocnicy podpisali protokoł o wzajemnej wymianie ratyfikacyj.

Tegoż dnia Traktat pokoju był udzielony Senatowi i Izbie Prawodawczej.

Paryż, 29 Kwietnia. Monitor dzisiejszy zawiera Dekret Cesarski, obwieszczający Traktat z załączeniami.

— Dziś, na Giełdzie, 4½ procent. 93 franki 50 cent. — 3 procentowe 73 franki 75 centimów.

NAJPÓŹNIEJSZE WIADOMOSCI.

LONDYN, *29 Kwietnia, w nocy.* (Telegraf.) Przeciw wnioskowi P. Whiteside, zawierającemu naganę Gabinetu z powodu poddania się Karsu, mówił Minister Skarbu, i odpierając od Gabinetu wszelką za ten wypadek odpowiedzialność, nalegał, iżby wniosek był wzięty na głosy. P. Packington mówił przeciw Rządowi, który był broniony przez P. Layard. PP. Bulwer i d'Israeli (przywodzcy Oppozycyi) wnieśli, iżby rozprawy były odłożone na później, czemu gdy się oparł lord Palmerston, rzecz o odkładzie była wzięta na głosy i Gabinet miał za sobą 242 głosy przeciw 173. Taka większość rokuje, że i sam wniosek P. Whiteside będzie odrzucony. Tym zaspokojony lord Palmerston zgodził się na odroczenie wniosku.

PARYŻ, *29 Kwietnia.* W swojej części urzędowej Monitor dzisiejszy zawiera: «Cesarz przyjmował dziś na posłuchaniu publiczném hrabię Orłow, Pełnomocnika Cesarza Jmci Wszech Rossyj na Kongressie Paryskim, mającego polecenie złożenia J. C. Mości listy oznajmujące o wstąpieniu na Tron Cesarza Alexandra II i list z powinszowaniem narodzenia się Xiążęcia Cesarzewicza.

«Przyjęcie miało miejsce w sali Tronowej.

«Hrabia Orłow był przywieziony do Dworu w pojazdach Dworskich i odwieziony następnie do swego hotelu tymże sposobem.»

— Wszyscy Członkowie Ciała dyplomatycznego są zaproszeni do Tuileries na przyszłą Sobotę, według wszelkiego podobieństwa dla przedstawienia ich Cesarzowej Jmci, przyjmującej poraz pierwszy po powstaniu z połogu.

WSCHÓD. W Marsylii odebrano ważne wiadomości z Jaffy, z dnia 16 Kwietnia, zgodne w wielu szczegółach, z takiemiż, odebranemi w Triescie z Beyruth, z dnia 14 Kwietnia.

Naplouse i okolica są w pełném powstaniu, z powodu zabicia żebraka ottomańskiego, przez pewnego missyonarza anglikańskiego. Konsulaty europejskie były attakowane; Konsulowie zebrali się w Beyruth dla naradzenia się. 15 Kwietnia walczono na ulicach Naplouse. Gubernator wszakże zdołał opanować powstanie. Posłano po posiłki do Jeruzalem, ale Pasza tameczny odpowiedział, że bojąc się u siebie podobnychże wypadków, nie może ich udzielić. Wszakże, w Jeruzalem, energiczne znalezienie się Władzy, zdaje się zapewniać spokój. Podczas zaburzeń w Naplouse ojciec Agenta Pruskiego został zabity; żaden Konsul nie zginął; wszystkie bandery Konsularne zostały spalone. *(J. de S.-P.)*

Печатать позволяется С.-Петербургъ, 26 Апрѣля 1856 года. *Ценсоръ Н. Ахматовъ.*
W DRUKARNI WOJENNEJ.